

عکس‌نگار شش‌پایه در ایران

مرکز پژوهش‌های مجلس نسبت به افزایش ناترازی گاز هشدار داد

تب تند پارس جنوبی

شرق: واردات گاز از کشور ترکمنستان در ماه جاری از سر گرفته می‌شود؛ این خبر را وزیر نفت اعلام کرده و شرکت ملی نفت سعی دارد آن را دستاوردی در راستای تبدیل ایران به مرکز تبادلات گازی منطقه معرفی کند. در حالی که این خبر تنها چند روز پس از انتشار گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس منتشر شد. گزارشی که خبر از روند تصاعدی افت تولید گاز تا حد ۵۱۲ میلیون مترمکعب در روز، طی دو دهه آینده می‌دهد. مرکز پژوهش‌های مجلس در گزارشی با عنوان «مسائل راهبردی بخش انرژی در سند هفتم توسعه- ذخیره‌سازی گاز» به وضعیت نامطلوب تراز گاز کشور پرداخته و پیش‌بینی کرده در صورت ادامه روند کنونی، حداکثر اختلاف مصرف گاز در فصول گرم و سرد در سال‌های ۱۴۱۰ و ۱۴۲۰ به ترتیب به ۴۵۳ و ۵۷۹ میلیون مترمکعب در روز می‌رسد که تأمین گاز در فصول سرد سال را با چالش جدی روبه‌رو می‌کند.

۵۰ میلیارد دلار زیان افت تولید در پارس جنوبی

بر اساس گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس، در سال ۱۴۲۰ احتمالا میزان کل عرضه گاز طبیعی به ۸۹۸٫۷ میلیون مترمکعب در روز برسد؛ این در حالی است که میزان مصرف همه بخش‌ها برابر با ۱۴۱۰٫۸ خواهد بود، در نتیجه روزانه ۵۱۲ میلیون مترمکعبی کمبود گاز خواهیم داشت.

هم‌زمان با انتشار این گزارش، نگرانی‌ها در باره افت فشار بزرگ‌ترین میدان گازی کشور یعنی پارس جنوبی شدت گرفته است. به گفته وزیر نفت حداقل ۸۰ میلیارد دلار سرمایه مورد نیاز است تا تولید گاز در پارس جنوبی صعودی شود. این در حالی است که قطر با سرمایه‌گذاری خارجی در این میدان مشترک، با سرعت زیاد مشغول بهره‌برداری از پارس جنوبی است.

هفته گذشته درحالی‌که قطر سومین قرارداد بلندمدت برای صادرات گاز از

سهم مردم از صندوق رأی

ادامه از صفحه اول

شاید یکی از مهم‌ترین آنها همان‌طور که ذکر شد حمایت از احزاب و توجه به آزادی آنها قبل از انتخابات، در هنگام انتخابات و پس از انتخابات است. قبل از انتخابات در موضع‌گیری‌ها، طرح موضوعات انتقادی، برگزاری همایش‌ها و نشست‌ها و صدور بیانیه‌ها و هنگام انتخابات با فراهم‌کردن زمینه رقابت آزاد از طریق معرفی افراد مورد وثوق و توانمند و مؤثر و ارائه برنامه اجرایی و همه‌جانبه برای اداره کشور و پس از انتخابات به منظور امکان اجرای برنامه‌هاست و صداالبته پاسخ‌گوبودن به مردم در قبال عملکرد خویش و دآوری بهتر و شایسته‌تر از مردم. پاسخ‌گوبودن در برابر آزادی و بهره‌مندی قانونی از اختیارات در اجرای برنامه‌ها مفهوم می‌یابد؛ در غیر این صورت محدودیت بنا بر هر دلیلی نه‌تنها احزاب را در مقام پاسخ‌گوبودن با مشکل مواجه می‌کند، بلکه خود عاملی در جهت سلب اعتماد مردم نسبت به

لطفا افکار سنجی کنید

ادامه از صفحه اول

۴- در برخی مواقع این تذکرها به بگومگوی دو طرف منتهی می‌شود. در این مواقع مردان لباس شخصی وارد گود می‌شوند و در حمایت از زنان تذکردهنده، می‌خواهند که آنچه تذکر داده شده رعایت شود. همین موضوع موجب بگومگوی بیشتر و جلب توجه و جمع‌شدن مردم می‌شود. در چنین شرایطی آنان از افراد می‌خواهند که تجمع نکنند و محیط را ترک کنند؛ در صورتی که مردم نمی‌دانند آنها کیستند و چرا به دختری که به طور معمول در حال عبور است «گیر» داده‌اند. در مواردی این «گیر»دادن به نحوی است که مردم فکر می‌کنند فردی مزاحم دختران جوان شده است و قصد مداخله می‌کنند که با تهدید مواجه می‌شوند. شاهدان عینی می‌گویند این مداخلات گاه به زدوخورد هم منتهی شده است.

۵- هدف از این برنامه و اقدام چیست؟ انجام یک وظیفه سازمانی؟ انجام یک وظیفه و تکلیف شرعی؟ هر هدفی را دنبال می‌کند، نتیجه مثبتی به همراه نخواهد داشت. تدبیر حکمرانی ایجاب می‌کند گام‌هایی برداریم که تقابل‌ها و شکاف‌های اجتماعی را به حداقل برساند.

۶- پیشنهاد می‌کنم سازمان متولی این ماجرا که مشخص نیست کیست، از مرکز افکار سنجی بسج استفاده کند و طرحی پژوهشی به آنان بسپارد تا بازخوردهای میدانی تذکرات آمران به معروف و ناهیان از منکر در این پیاوه‌ها را با مشاهده‌نامه‌های ساخت‌یافته ثبت و ضبط کنند. افکار سنجی بسج نیروهای توانمندی دارد که توان مدیریت چنین طرح‌های مطالعاتی را دارند. گزارش این بررسی میدانی برای طراحان و مجریان برنامه پیاوه‌ها انقلاب مفید خواهد بود.

بررسی پیامدهای تصمیم شورای رقابت بر صنعت خودرو

دولت با منافع بخش خصوصی مثل دارایی خودش رفتار می‌کند

حامد صاحب‌هنر، کارشناس اقتصاد انرژی هم که در این نشست حضور داشت، توضیح داد: «ما دقیقه ۹۰ را در ناترازی و بحران انرژی رد کرده‌ایم و در مورد مسئله افت فشار میدان پارس جنوبی باید با مردم صریح و شفاف صحبت کنیم تا وضعیتی که در انتظار ما است نشان داده شود».

او گفت: «پارس جنوبی یک میدان واحد که با قطر مشترک است بیش از ۷۰ درصد گاز کشور و ۵۰ درصد کل انرژی مصرفی کشور را تأمین می‌کند. با توجه به افت فشار و تولید تخمین زده می‌شود که از سال ۱۴۰۴ حداقل سالی یک فاز از پارس جنوبی را از دست بدهیم و تا سال ۱۴۲۰ در خوشبینانه‌ترین حالت تولید این میدان از ۷۰۰ میلیون مترمکعب در روز به حدود ۴۰۰ میلیون مترمکعب برسد. برآورد بدبینانه نیز نشان می‌دهد در سال ۱۴۱۰ باید ۳۰ میلیارد دلار هزینه صرف واردات سوخت مایع و سوخت جایگزین شود که معادل پنج میلیون بشکه نفت است و این مقدار تا سال ۱۴۲۰ به ۵۰ میلیارد دلار می‌رسد».

در همین زمینه حمیدرضا صالحی، نایب‌رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی، به «شرق» توضیح می‌دهد: «مشکل کشور در بحث گاز فقط ارتقای سطح تخصص نبوده که حالا با انکا بر توان داخلی حل شود، بلکه بخش مهمی از موضوع به تأمین سرمایه برمی‌گردد که برای ما مقدور نیست».

مرتضی بهروزفر، کارشناس انرژی نیز در گفت‌وگو با «شرق» تأکید می‌کند که «با

توجه به شرایط و امکاناتی که در اختیار داریم، از تکنولوژی و تجهیزات گرفته تا سرمایه، عملا امکان توسعه برداشت گاز از پارس جنوبی با عسلویه وجود ندارد وگرنه قطعا تا امروز این کار انجام شده بود».

عملیات برداشت گاز رفتار تجهیزات

با تمام اینها، در بهار ۱۴۰۲ سعید پاک‌سرشت، عضو هیئت‌مدیره شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی، در پاسخ به این سؤال «شرق» که دسترسی به تجهیزات فشارافزایی با همکاری شرکت‌های داخلی به کجا رسیده است؟ می‌گوید: «این دسترسی ممکن اما زمان‌بر است؛ چون تکنولوژی آن نسبتا پیچیده است. رسیدن به فشارافزایی نیاز به تجهیزات کمپرسور و... دارد و کار بیشتری می‌برد. اینکه ما اکنون به چه سطحی از این تکنولوژی رسیده‌ایم جای سؤال دارد، اما ناامید هم نمی‌توان بود؛ چون در گذشته توانسته‌ایم کارهایی مشابه این را انجام بدهیم. باید به شرکت‌های ایرانی و مجموعه‌هایی که قبلا توانمندی‌هایشان را اثبات کرده‌اند اعتماد داشته باشیم، از آنان حمایت کنیم و به آنها فرصت بدهیم تا بتوانیم به امکانات فشارافزایی برسیم». او با اشاره به اینکه تأمین مالی شدنی است، ادامه می‌دهد: «در حال حاضر کاهش تولید در برخی چاه‌ها دیده می‌شود ولی اکنون مجموعه مخازن پارس جنوبی ممکن است تا حدی بتوانند این کمبود را جبران کنند، در حالی که از چند سال آینده کل مجموعه با کاهش تولید مواجه خواهد شد».

البته پاک‌سرشت در پاسخ به این پرسش که اگر توان داخلی تولید تجهیزات را داشتیم چ‌سال‌ها پیش شروع به این کار نکردیم؟ تنها می‌گوید: «سؤال خوبی است که من هم نمی‌توانم پاسخ قانع‌کننده‌ای به آن بدهم».

یکی از مدیران پیشین شرکت نفت و گاز پارس هم که مایل نبود نامی از او برده شود، جزئیات بیشتری درباره ساخت تجهیزات پارس جنوبی توسط شرکت‌های ایرانی ارائه می‌کند. او می‌گوید: «برای ساخت کمپرسورها با شرکت OTC مذاکراتی شد که حداقل بتوانیم کمپرسورها را در داخل بسازیم. این موضوع همچنان هم در حال پیگیری است. البته قرار بود پروژه ۱۸ماهه انجام بشود، اینکه اکنون چقدر آن انجام شده را نمی‌دانم. باید توجه داشت‌که کمپرسور فقط یک قلم از تجهیزات مورد نیاز است و برای پیش‌بردن کار به هزاران تجهیزات و قطعه نیاز است. حتی درباره کمپرسور هم هنوز نتیجه قطعی نیست، قرار است ساخته شود و بعد تست میدانی شش‌ماهه شود. چون قرار است این کمپرسورها برای گاز ترش کار کند، تاکنون در ایران کمپرسوری برای این شرایط ساخته نشده است و اگر نتوانیم به موقع کمپرسورهای فشار را نصب کنیم از ۱۴۰۵ به بعد سالانه یک فاز تولید را از دست می‌دهیم». به گفته کارشناسان اسهلاک پارس جنوبی هنوز به شکل چشمگیری آغاز نشده است مگر در فاز ۱۲ که تولید به کمتر از آنچه پیش‌بینی می‌شد، رسیده است.

احزاب و در نهایت ناامیدی از صندوق رأی خواهد شد.

تمرکز و پرهیز از تعدد مراکز تصمیم‌گیری و اجرایی ازجمله مسائل دیگری است که می‌تواند در حل مسئله به یاری پارلمان و قوه مجریه بشتابد و به عامل مؤثری در حکمرانی بدل شود. پارلمان برآمده از رأی اکثریت مردم زمانی می‌تواند کارآمدی از خود بروز دهد و مسئله حل کند که از اختیاراتی جامع و کامل برای قانون‌گذاری برخوردار باشد و این مهم تنها با تمرکز در قانون‌گذاری میسر است و ایضا قوه مجریه در مقام اجرا، بدون تردید حل مسائل مهم کشور ازجمله بی‌کاری، نابرابری، فقر، تورم، کاهش مشارکت سیاسی، فساد، فرسایش سرمایه اجتماعی و اعتماد عمومی، ناامیدی به آینده، انباشت نارضایتی، قطبی‌شدن جامعه و بحران ناکارآمدی عملکردها در گرو عملکرد مجلس و قوه مجریه و کارآمدی آنها نیز در گرو تمرکز و توانمندی این دو نهاد برآمده از رأی اکثریت

ویژگی تفکر جهادی والزامات موفقیت آن

ادامه از صفحه اول

است. دوم ادبیات تهاجمی این گروه است که مناظره و گفت‌وگو را از فضای علمی خارج می‌کند و به گونه‌ای جنبه شخصی پیدا می‌کند که می‌تواند برای مناظره‌کننده تبعات داشته باشد. سوم به جای نقد اندیشه به نقد صاحبان اندیشه پرداخته می‌شود. به‌عنوان مثال دکتر درخشان در مناظره با دکتر غنی‌نژاد، در نقد راسل به جای نقد اندیشه او به بیان اصل و نسب و حواشی مربوط به آن پرداخت. این مناظره صرف‌نظر از درستی و نادرستی ادعاهای طرفین، یک نمونه از این نوع ادبیات است که کمکی به ارتقای سطح دانش نمی‌کند. این‌گونه مواجهه با مسائل اندیشه‌ای موجب بی‌حاصل‌شدن این نوع مناظرات و استقبال‌نکردن از ایسن اندیشه و درنهایت رشدنیافتن این جریان و باقی‌ماندن در همان سطح ادعاهای بدون دلیل خواهد بود و نه‌تنها مجامع علمی، اقبالی به این نوع فکر نشان نخواهند داد، بلکه سیاست‌گذار نیز پس از مشتتی تعارفات سیاسی، در مقام اجرا به دلیل ناپختگی علمی، اعتنایی به این نوع فکر نخواهد داشت و این در حالی است که الزاما همه نکاتی که این نگاه مطرح می‌کند، خطا نیست.

با توجه به نکات یادشده، به نظر می‌رسد تفکر جهادی و انقلابی در عرصه علم، راه درازی در پیش دارد که در صورت به دست آوردن پختگی لازم می‌تواند در آینده در مجامع علمی طرح شود.

بازتاب

وزارت نفت:

فاز ۱۱ پارس جنوبی امسال به بهره‌برداری می‌رسد

وزارت نفت در پاسخ به گزارش رؤیافروشی به قلم مهدی افشارنیک که در ۲۳ اردیبهشت ۱۴۰۲ و در شماره ۴۵۵۲ روزنامه «شرق» منتشر شده، پاسخی را ارسال کرده که در ادامه می‌خوانید: به نظر می‌رسد خبرنگار محترم آن روزنامه با بی‌اطلاعی از رویدادها و روند انجام طرح‌ها و پروژه‌های تعریف‌شده در شرکت ملی نفت ایران در حوزه تولید صیانتی گاز، تمرکز خود را تنها بر روی موضوع ناترازی گاز و عدم تطابق تولید با مصرف قرار داده است؛ چراکه به کرات و در قالب گزارش‌هایی با موضوع مشترک که در مقاطع کوتاه زمانی توسط روزنامه شرق به چاپ رسیده و با تکیه بر همان چند آمار نخ‌نمای قدیمی که البته بدون ارائه ماخذ درست آماری بدان استناد شده است، سعی در مطرح‌کردن این موضوع داشته است. در واقع به نظر می‌رسد، یک موضوع، بارها و بارها و تنها با استفاده از تکنیک بازی با کلمات، در قالب گزارشات جدید از سوی این رسانه منتشر شده است، حال آنکه موضوع همان موضوع اولیه و مباحث و ادله همان ادله قبلی است.

در این رابطه با توجه به اینکه بخشی از ناترازی گاز حاصل عدم رعایت الگوی صحیح مصرف است، جلسات مکرری از سوی مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران با سازمان بهینه‌سازی مصرف سوخت برگزار شده و راهکارهای عملی برای مدیریت ضریبی بهینه مصرف (به‌ویژه در حوزه مصرف گاز) تدوین شده و هم‌اکنون در حال اجراست و سازمان بهینه‌سازی مصرف سوخت نیز به‌عنوان ارگان اصلی ارتگذار در بحث رعایت الگوی مصرف، موظف به اجرای دستورالعمل‌های تدوین‌شده و ارائه گزارشات مستمر به شرکت ملی نفت ایران شده است تا بلکه بتوان با اقدامات اجرایی ضریبی، این سوءمصرف را تا حدودی جبران کرد.

در بخش دیگری از این گزارش، به عملکرد شرکت ملی نفت ایران در تولید گاز به‌ویژه در حوزه میادین مشترک اشاره شده و آن را عاملی در ناترازی گاز عنوان کرده است. شرکت ملی نفت ایران با علم بر تمامی کاستی‌هایی که طی سال‌ها در حوزه تولید گاز انجام شده است -و بخشی از آن نیز به دلیل ترک فعل شرکت‌های خارجی طی یک دهه اخیر است- اعلام می‌دارد که اولویت اجرایی این شرکت در تولید حداکثری گاز با اولویت میادین مشترک است و در این مورد خاص از تمامی توان اجرایی و سرمایه‌ای این شرکت استفاده شده است.

به‌عنوان نمونه و در راستای تنویر افکار عمومی، به تشکیل کارگروه «طرح فشارافزایی، حفظ و نگهداشت تولید میدان گازی پارس جنوبی» اشاره می‌شود که با ابلاغ مدیرعامل محترم شرکت ملی نفت ایران تشکیل شده و هدف از آن حفظ و نگهداشت تولید پایدار و حداکثری از این میدان مشترک است که در راستای رفع ناترازی گاز کشور انجام شده است.

در عین حال قرارداد مربوط به مطالعات فشارافزایی میدان گازی پارس جنوبی نیز طی هفته گذشته و در خلال بیست‌وهفتمین نمایشگاه بین‌المللی صنعت نفت با یک شرکت ایرانی منعقد شد که طی آن انجام مطالعات مربوط به چهار هاب فشارافزایی مشتمل بر ۱۷ بسته گازی (از مطالعات پایه مهندسی و سناریوهای اضافه برداشت گرفته تا مطالعات رست‌محیطی) تعریف شده است.

این در حالی است که بحث فشارافزایی گاز، به‌عنوان مقوله‌ای اثرگذار و بسیار پیچیده و فنی، در شرایطی مطرح می‌شود که وجود تحریم‌های غرب، صنعت نفت را تنها با گزینه استفاده از توان داخلی در این حوزه مواجه کرده است و ناگفته پیداست که بالاترین توان علمی و فنی شرکت‌های داخلی اگرچه اقدام کاملا درستی است، اما اجرای آن نیازمند سپری‌شدن دوره زمانی مربوط به خود است.

در عین حال بر اساس برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده، فاز ۱۱ پارس جنوبی نیز پس از یک وقفه ۲۰ساله، با تمهیدات اندیشیده‌شده، سرانجام امسال به بهره‌برداری می‌سد که خود می‌تواند گامی در مسیر رفع دغدغه تولید گاز زمستانی در کشور باشد.

استفاده از عبارت «وقفه ۲۰ساله» به خودی خود می‌تواند بیانگر این موضوع باشد که بهره‌برداری از این فاز به دلیل پیچیدگی‌های مربوط به توسعه آن، طی این مدت طولانی به تعویق افتاده است و امروز با تکیه بر اقدامات اثرگذار شرکت ملی نفت ایران، زمینه افکار عمومی می‌دهد.

نکته دیگری که در پاسخ به گزارش شرق می‌توان بدان اشاره کرد، این است که آنچه به‌عنوان نمونه‌های آماری از سوی خبرنگار محترم این روزنامه در گزارش مذکور و (گزارشات مشابه که به کرات در این روزنامه منتشر شده) آورده شده از سوی شرکت ملی نفت ایران فاقد وجهات قانونی است و البته ماخذ آماری‌کی که بدان‌ها اشاره شده است نیز مشخص نیست و معلوم نیست که خبرنگار محترم به استناد کدامین ماخذ آماری، این گزارش و گزارشات مشابه را می‌پروارد و از طریق تریبون‌های رسانه‌ای به خود افتکار عمومی می‌دهد.

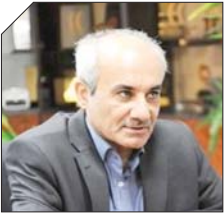
در عین حال ذکر این نکته نیز لازم است که با وجود اینکه خبرنگار محترم در این گزارش و نوشتارهای قبلی، اقدامات صورت‌گرفته از سوی شرکت ملی نفت ایران «در مسیر اجرای مسئولیت‌های اجتماعی را به باد سخره گرفته و از آنها به‌عنوان سربوشی برای عدم اجرای وظایف ذاتی شرکت ملی نفت ایران یاد کرده است»، اما باید گفت که انجام خدمات مربوط به مسئولیت‌های اجتماعی بخش مهمی از وظایف شرکت ملی نفت ایران در مسیر بهره‌مندی حداکثری مردم از عدالت اجتماعی است و شرکت ملی نفت ایران، عمل به این مقوله را نیز هم‌راستا با دیگر فعالیت‌های اجرایی و توسعه‌ای خود به پیش می‌برد و از آنها غافل نیست.

آنچه به قطعیتی می‌توان در مورد آن سخن گفت، این است که امروز شاید بیش از هر زمان دیگری، تمرکز شرکت ملی نفت ایران بر بحث تولید پایدار حداکثری با الزامات مربوط به برداشت صیانتی از میادین نفتی و گازی کشورمان قرار گرفته است و هرچه امروز از کاستی‌های مربوط به نوع عملکرد شرکت ملی نفت ایران در رسانه‌های منتقد می‌آید، میراثی است که از سالیان دور برای شرکت ملی نفت ایران باقی مانده است و زبینه نیست که در چنین شرایطی که با وجود فشارهای بین‌المللی، تمامی تلاش این شرکت بر روی مقوله افزایش حداکثری تولید متمرکز شده است، برخی از اصحاب رسانه (که بعضا در جهت منافع خود، در دولت قبلی بدون توجه به کاستی‌ها و همین آماری که امروز از آن برای نقد شرکت ملی نفت ایران استفاده می‌کنند، تنها به جیزبگویی از خدمات وزارت نفت و شرکت ملی نفت ایران مشغول بودند). امروز بدون درنظرگرفتن تلاش شرکت‌های صورت‌گرفته تنها در مسیر تخریب چهره مجموعه وزارت نفت و شرکت ملی نفت ایران اقدام کند.

خودروسازی را منفک از سیاست‌های ارزی دانست. این مدیر صنعت خودرو در برشمرن «رانت موجود در صنعت خودرو» می‌گوید: مافیای خودرو ساختاری نیست، بلکه سازوکار دلالی و مافیایی به دلیل مابه‌التفاوت ناشی از قیمت‌گذاری کارخانه و بازار آزاد است که حیات به‌اصطلاح مافیا را جذاب کرده است.
بهبود صنعت خودرو بدون دیپلماسی ممکن نیست
سعید مدنی می‌گوید: «برون‌رفت صنعت خودرو از مشکلات فعلی بدون بهبود روابط خارجی ممکن نیست». وی در همین رابطه گفت: «بدون بهبود روابط دیپلماتیک ممکن است به نوآوری‌هایی دست پیدا کنیم اما این توفیقات جزئی هستند و برای آنکه بتوانیم ایده‌ها و پیشرفت‌ها را تجاری‌سازی کنیم باید با دیگر کشورها ارتباط داشته باشیم». وی در پایان گفت: «اگر ارتباطات سیاسی با دنیا اصلاح نشود و سیاست قیمت‌گذاری ادامه پیدا کند در واقع سیاست‌گذاری به نفع دلال‌ها خواهد بود». دولت باید آزادی عمل به خودروسازان بخش خصوصی بدهد و تنگ‌نظرانه برخورد نکند».

افزایش پیدا کند اما معاول اون قوه مجریه مخالفت کرد و این افزایش قیمت کاهش یافت. این در حالی است که قیمت قبلی دلار مربوط به دلار ۲۸ هزار تومانی بود و اکنون ارز در آستانه ۵۰ هزار تومان است. سعید مدنی معتقد است دولت از مسائل ریشه‌ای صنعت خودروسازی غافل شده و در عوض سیراغ روش مخرب قیمت‌گذاری دستوری رفته است. وی در پاسخ به این سؤال که مسائل اصلی خودرو چه هستند، «خصوصی‌سازی، مبارزه با فساد و دلالی و رانت، نوسانات نرخ ارز» را اولویت‌های صنعت خودرو دانست. وی در تشریح رابطه دولت با خودروسازان بخش خصوصی،

این‌طور توضیح می‌دهد: دولت باید به جای متولی‌گری در صنعت خودرو، به دنبال پایش برنامه خودروسازان باشد. در خصوصی‌سازی صنعت خودرو دولت باید نقش خود را به‌ناظر و پایشگر تغییر دهد. مدنی اضافه کرد: قیمت قطعات خودرو با محصولاتی که در ساخت قطعه کاربرد دارند، از افزایش قیمت دلار تأثیر می‌پذیرد؛ بنابراین نمی‌توان

افزایش هزینه‌های تولید در بسیاری از موارد تصمیمات تورم‌زای دولت بوده و این سیاست‌ها، زبان هتکفتی به خودروسازان وارد کرده است. «قیمت‌گذاری دستوری سیاستی شکست‌خورده است که حتی خودرو را به دست مصرف‌کننده واقعی نمی‌رساند». سعید مدنی می‌گوید: «در هیچ کشوری قیمت‌گذاری برای خودرو تجربه موفقیتی نبوده. در ایران نیز این روش در سالیان اخیر در عمل باعث افزایش قیمت شده است. در این شرایط خریدار واقعی ناچار به خرید خودرو از بازار آزاد است. آن‌طور که این مدیر خودروساز کشور توضیح می‌دهد، دولت با بخش خصوصی همچون خودروسازان دولتی رفتار می‌کند و درباره تمامی امور آنها مثل نحوه فروش و قیمت‌گذاری تصمیم‌گیری می‌کند. وی می‌گوید: نه‌تنها فرایند خصوصی‌سازی دو خودروساز بزرگ کشور پیگیری نشد، بلکه دولت برای خودروسازان بخش خصوصی نیز قیمت‌گذاری می‌کند. مدنی اضافه می‌کند: ابتدا قرار بود قیمت خودروها تا ۷۰ درصد